

течь но и отъ това не земали; съ наведени штикове тѣ вървѣли напредъ и само поускорили стѣпките си. Това било нѣщо необикновено. Три верети тѣ вървѣли непрестанно подъ бързия и убийственния огънь, три верети — безъ да гръмватъ съ пушка. Това значи шо годѣ.

Нападанъето командувалъ лично Османъ паша. На чело на 44-хилядната си войска, възсѣднхлъ на прекрасенъ алестъ атъ, подаренъ нему отъ Султана, защитника на Плевень вървѣлъ напредъ, давалъ распореждания и насърдчвалъ аскеритѣ. Но минхлъ пол-часъ и тѣ били предъ рускитѣ траншеи. Съ въодушевлени викове *аллахъ* като ураганъ сж хвърлили тѣ съ штикове върху окопитѣ и въ едно мгновение смѣсили са съ Сибирския гренадерски полкъ, зели окопитѣ и 6 тона. Ни единъ отъ рускитѣ солдати не помислилъ да отетѣпя; до единъ тѣ паднхли подъ турскитѣ штикове и когато на другия день разгледвали позицията намѣрили мнозина гренадери умрѣли пригърнати като брата.

Въ нѣколко минути неприятеля стигнхлъ вторитѣ траншеи; но тукъ ги срѣщнхли малороссийскій, самогитскій, сетнѣ и астраханскій полкове и са заловилъ штикови и пушечний бой.... Генералъ Ганецкій обикалялъ околитѣ позиции и насърдчвалъ солдатитѣ.

Турцитѣ продължавали боя на рускитѣ траншеи така упорно, щото би думалъ човѣкъ, че тѣ не сж излѣзли изъ града за да си пробиятъ пхтъ, ами да превзематъ руската позиция. Русситѣ трѣбало да употребятъ усиленни налѣгания за да зематъ първитѣ си траншеи: всички турци били избити на мѣстото си. Това е било около 11 часа сутринъта.

Подиръ това още по распаленъ бой са заловилъ между двѣтѣ страни. Турцитѣ стрѣляли непрестанно изъ мостнитѣ укрѣпления и опанецкитѣ ржтове. Въ това